

A V O N D.

DOOR

RICHARD DE CNEUDT.

De zon dook weg en rood, tusschen de boomen,
straalde ze als een vlamvend Christushart;
de hooge dennen stonden in mystieke droomen
in 't heerlijk avondmysterie, dat voltrokken werd.

Gouden gestalten, die langs de dennen gleden,
klimmend omhoog met vuurrooden gloed,
vormden mystieke landen, illusies van vlamvende steden,
met het mystieke hart middenin, en druipend van bloed.

Daaromheen, rond mijn gouden avondvizioenen
lag de stille duisternis met zwaren druk,
hen omringend en koesterend met innig zoenen,
als de levensmoede zijn laatste, wegstervend Geluk...